

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

W

**II Liceum Ogólnokształcącym z Oddziałami
Dwujęzycznymi im. św. Królowej Jadwigi w
Siedlcach**

Wprowadzone Zarządzeniem Dyrektora nr 5a z dnia 21.04.2016r.

WYKAZ NIEZBĘDNYCH TELEFONÓW

Telefony alarmowe:

Pogotowie Ratunkowe - 999

Straż Pożarna - 998

Policja - 997

Numer alarmowy z tel. komórkowego - 112

Straż Miejska – (25) 794 39 86

Pogotowie Energetyczne - 991 lub (25) 633 19 91 / (25) 640 25 22

Pogotowie Gazowe - 992 lub (25) 633 19 92

Pogotowie Ciepłownicze - 993 lub (25) 644 49 69

Pogotowie Wodno – Kanalizacyjne - 994 lub (25) 633 19 94

Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Siedlcach – (25) 644 20 40

ZGŁOSZENIE ALARMOWE

Po wybraniu numeru alarmowego i zgłoszeniu się dyżurnego, spokojnie i wyraźnie podaj:

- miejsce zdarzenia (adres, nazwę obiektu, charakterystyczne miejsca, piętro, numer sali),
- rodzaj zdarzenia (np. pożar, wybuch gazu),
- liczbę poszkodowanych oraz ich stan ogólny (oddech, przytomność),
- inne zagrożenia dla życia i zdrowia ludzkiego (o ile występują),
- swoje imię i nazwisko oraz numer telefonu, z którego informujesz o zdarzeniu.

Nie odkładaj słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia, przyjmujący zgłoszenie może poprosić o dodatkowe informacje.

Spis treści:

1. Pożar
2. Zagrożenie terrorystyczne
3. Zagrożenie bombowe
4. Zagrożenie biologiczne, chemiczne, radiologiczne
5. Postępowanie w przypadku otrzymania podejrzonej przesyłki
6. Choroba zakaźna
7. Próba samobójcza ucznia
8. Procedura postępowania w przypadku śmierci ucznia/ zabójstwa/ samobójstwa
9. Procedura postępowania nauczycieli w przypadku konieczności zawiadomienia o śmierci ucznia
10. Procedura postępowania po zaistnieniu wypadku uczniowskiego.
11. Procedura postępowania nauczyciela w przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji.
12. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków.
13. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk.
14. Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.
15. Procedura postępowania dyrektora szkoły w przypadku, gdy policja dokonuje zatrzymania nieletniego sprawcy czynu karalnego przebywającego na zajęciach w szkole.
16. Procedura postępowania dyrektora, pedagoga szkolnego w przypadku uzyskania informacji o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu na terenie placówki oświatowej.

1. POŻAR

W przypadku powstania pożaru na terenie szkoły należy zachować spokój i nie wywoływać paniki oraz podjąć działania w celu jego likwidacji. Jeżeli pożar nie został ugaszony w zarodku należy zawiadomić: Straż Pożarną - nr tel. 998 lub 112 oraz dyrektora szkoły. Decyzję o ewakuacji szkoły podejmuje dyrektor szkoły lub w przypadku jego nieobecności zastępca dyrektora, kierownik administracyjny. Alarm pożarowy sygnalizuje dzwonek szkolny – jeden ciągły sygnał trwający 1 minutę. Do czasu przybycia Straży Pożarnej akcją kieruje dyrektor szkoły lub wyznaczony do tego pracownik.

Działania jakie należy podjąć do czasu przybycia Straży Pożarnej:

- a) przystąpić do ewakuacji zgodnie z ustalonym planem ewakuacji - placem ewakuacyjnym jest płyta stadionu Ośrodka Sportu i Rekreacji znajdująca się w pobliżu terenu szkoły.
- b) otworzyć wszystkie drzwi ewakuacyjne – osoba odpowiedzialna: konserwator będący na dyżurze.
- c) wyłączyć główny wyłącznik prądu elektrycznego znajdujący się przy wejściu głównym do szkoły, oraz odciąć dopływ gazu.
- d) bezzwłocznie podjąć akcję gaśniczą przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego jak gaśnice śniegowe lub proszkowe. (Należy pamiętać że, nie wolno gasić wodą i gaśnicami pianowymi instalacji i urządzeń elektroenergetycznych będących pod napięciem, oraz materiałów reagujących z wodą- pracowni internetowej i zaplecza pracowni chemicznej). Należy usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenny sprzęt i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji itp. ***Nie narażając siebie i innych!***
- e) wystawić przed wejściem do budynku szkoły osobę, która winna wskazać przybyłej jednostce Straży Pożarnej, najkrótszą drogę dojścia do pożaru oraz udzielić potrzebnych informacji.
- f) akcją należy kierować do czasu przybycia Straży Pożarnej.

Podczas ewakuacji należy pamiętać o przestrzeganiu podstawowych zasad:

1. Nauczyciel powinien być zorientowany w ilości uczniów w klasie.
2. Po usłyszeniu sygnału o ewakuacji należy jak najszybciej opuścić budynek.
3. Należy zadbać o dyscyplinę i nie wolno dopuścić do wybuchu paniki, konieczne jest maksymalne opanowanie emocji i podporządkowanie się decyzjom osób kierujących akcją ewakuacyjną. Osoby, które jako pierwsze wyszły na korytarz i zauważyły, że na przejściu znajdują się przedmioty utrudniające swobodne poruszanie się, obowiązane są odsunąć je na bok lub pod ścianę, by umożliwić swobodny przebieg ewakuacji.
4. Udzielamy pomocy osobom niepełnosprawnym, lub mającym problemy z poruszaniem się.
5. Przed opuszczeniem pomieszczenia należy zamknąć okna, wyłączyć spod napięcia urządzenia elektryczne i gazowe, uczniowie zabierają rzeczy osobiste.

6. Należy opuścić pomieszczenie zamykając drzwi, lecz zostawiając klucz w zamku.
7. Porządek wyprowadzania uczniów ustala się w zależności od miejsca powstania pożaru. Najpierw należy ewakuować uczniów z tych pomieszczeń, które są bezpośrednio zagrożone. Udajemy się do wyjścia ewakuacyjnego w kierunku określonym przez znaki ewakuacyjne. Osoby znajdujące się na korytarzu poruszają się szybko, lecz bez podbiegania i wyprzedzania osób znajdujących się przed nimi. Nie wolno zatrzymywać się, ani poruszać w kierunku przeciwnym wyznaczonemu kierunkowi ewakuacji. Szybkość schodzenia po schodach należy dostosować do szybkości poruszania się osób znajdujących się poniżej. Nie wolno podejmować prób przyspieszania szybkości schodzenia przez popychanie, wyprzedzanie, wydawanie okrzyków.
8. Jeżeli przemieszczanie się jest utrudnione przez dym, poruszamy się na kolanach i staramy się oddychać przez zwilżone chusteczki lub materiał, aby nie stracić orientacji należy poruszać się wzdłuż ścian, poręczy.
9. Po opuszczeniu budynku należy udać się na miejsce zbiórki.
10. Po dotarciu na miejsce zbiórki nauczyciel sprawdza stan klasy i zgłasza osobie kierującej akcją ratowniczą, czy wszyscy uczniowie opuścili budynek szkoły. Jeżeli są osoby poszkodowane, należy udzielić im właściwej pomocy medycznej.

2. ZAGROŻENIE TERRORYSTYCZNE

Wtargnięcie uzbrojonych napastników do obiektu

1. Osoba, która jako pierwsza spostrzeże napastnika na terenie szkoły, powinna jak najszybciej zaalarmować wszystkich przebywających w budynku o obecności uzbrojonego napastnika. W tym celu udaje się do jednego z punktów, w których znajduje się przycisk dzwonka (jeden w sekretariacie, drugi w pomieszczeniu konserwatora) i uruchamia sygnał alarmowy (dbając przy tym o swoje bezpieczeństwo). Sygnał alarmowy informujący o obecności uzbrojonego napastnika na terenie szkoły to 5 następujących po sobie 3 sekundowych sygnałów dzwonka.
2. Następnie osoba ta powinna ewakuować się z zagrożonego terenu, zabierając ze sobą w miarę możliwości telefon komórkowy. Jeśli to możliwe, pomaga w ucieczce innym, ostrzega osoby znajdujące się na zewnątrz, nie pozwalając im wejść do budynku, nie próbuje przenosić rannych.
3. Gdy znajdzie się w miejscu bezpiecznym zawiadamia policję – tel. 997 lub 112 o zaistniałym zdarzeniu podając następujące informacje:
 - *Miejsce zdarzenia,*
 - *Rodzaj zdarzenia,*
 - *Informacje o zagrożeniu życia i zdrowia ludzkiego,*
 - *Liczba napastników,*
 - *Opis wyglądu napastników,*
 - *Ilość i rodzaj broni,*
 - *Liczba ofiar i gdzie je widziano,*
 - *Imię i nazwisko zgłaszającego,*
 - *Numer telefonu, z którego nadawana jest informacja o zdarzeniu,*
 - *Najszybszą/najbezpieczniejszą drogę dojazdu do miejsca zdarzenia.*
4. Osoby pozostające na terenie szkoły po usłyszeniu alarmu powinny pozostać w klasie i zachowując się jak najciszej zamknąć drzwi, zabarykadować wejście, zejść ze światła drzwi i okien, ukryć się za dużymi meblami (np. szafa, biurko), wyciszyć telefon komórkowy i pozostać w klasie do momentu uwolnienia przez odpowiednie służby. Jeżeli nie ma pewności co do wiarygodności służb, nie należy otwierać drzwi.
5. Osoby, które nie zdążyły się schować przed napastnikiem, powinny przyjąć (jeżeli to możliwe) pozycję leżącą za najbliższą osłoną a w przypadku strzałów – nie uciekać.
6. Należy nie oponować woli napastników i wykonywać ich polecenia. Należy zwrócić uwagę napastników na fakt, że mają do czynienia z ludźmi (personifikowanie siebie i innych – zwracanie się do uczniów po imieniu – zwiększa szanse na ich przetrwanie). Należy zawsze pytać o pozwolenie, np. gdy chcesz się zwrócić do uczniów z jakimś poleceniem.
7. Dobrze jest starać się zachować opanowanie – myśleć pozytywnie.
8. Nie wolno odwracać się tyłem do terrorystów i zwracać na siebie ich uwagi. Nie należy dyskutować z terrorystami– i starać się odpowiadać po dłuższym namyśle. Nie wolno

wykonywać poleceń terrorystów w sposób gwałtowny. Należy unikać dłuższego kontaktu wzrokowego z terrorystami – to może wzbudzić ich agresję, natomiast starać się dyskretnie ich obserwować oraz zapamiętać jak najwięcej szczegółów (może to pomóc organom ścigania na dalszym etapie działań).

Zasady postępowania w trakcie operacji antyterrorystycznej:

1. Należy położyć się na podłodze i nie wychodzić z pomieszczenia oraz wyglądać przez drzwi i okna dopóki nie zostanie wydane polecenie wyjścia.
2. Należy starać się zachować spokój, nie uciekać z miejsca zdarzenia, nie wykonywać gwałtownych ruchów, trzymać ręce z otwartymi dłońmi najlepiej na wysokości głowy, wykonywać polecenia jednostki antyterrorystycznej, nie próbować pomagać i nie atakować terrorystów.
3. Należy bezkrytycznie wykonywać polecenia grup antyterrorystycznych w chwili podjęcia działań zmierzających do uwolnienia.
4. Nie należy trzeć oczu w przypadku użycia granatów łzawiących.
5. Po wydaniu polecenia wyjścia należy opuścić pomieszczenie jak najszybciej, nie zatrzymując się na przykład w celu zabrania rzeczy osobistych.

UWAGA!

Bądź przygotowany na surowe traktowanie przez Policję. Dopóki nie zostaniesz zidentyfikowany, jesteś dla nich potencjalnym terrorystą.

Po zakończeniu akcji:

1. Należy sprawdzić obecność uczniów – o braku któregośkolwiek dziecka poinformować policję.
2. Nie można zezwolić żadnemu uczniowi na samodzielny powrót do domu.
3. Należy prowadzić ewidencję odbieranych przez rodziców/upoważnione osoby uczniów.
4. Należy udzielić pierwszej pomocy najbardziej poszkodowanym.
5. Należy zapewnić osobom uczestniczącym w zdarzeniu pomoc psychologiczną.

3. ZAGROŻENIE BOMBOWE

Zasady postępowania w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego

Informacji o zagrożeniu incydem bombowym nie można lekceważyć ani bagatelizować.

1. Jeśli informacja o podłożeniu ładunku wybuchowego została przekazana telefonicznie: zachowaj spokój i nie rozłączaj się; jeżeli to możliwe, zasygnalizuj innym osobom, aby przysłuchiwały się rozmowie; zanotuj symbole, które pojawiły się na wyświetlaczu; zapisz dokładnie słowa informacji; utrzymuj dzwoniącego jak najdłużej na linii; jeżeli to możliwe nagraj rozmowę; zwróć uwagę na szczegóły dotyczące głosu i nawyki mówiącego oraz wszelkie dźwięki w tle; nigdy nie należy odkładać pierwszemu słuchawki; jeśli numer telefonu posiada identyfikację numeru dzwoniącego – zapisz ten numer. (Formularz rozmowy ze zgłaszającym podłożenie urządzenia wybuchowego zawiera załącznik nr 1)
2. Jeśli informacja o podłożeniu ładunku wybuchowego została przekazana listownie: zapamiętaj, kto widział i dotykał dokument; jeżeli to możliwe ogranicz dostęp do dokumentu innym osobom; jeśli to możliwe sfotografuj treść dokumentu – przekaz ja policji.
3. Jeśli informacja o podłożeniu ładunku wybuchowego została przekazana pocztą elektroniczną: zostaw wiadomość otwartą na komputerze; utrwal informację, np. wydrukuj, sfotografuj albo skopiuj wiadomość i jej temat; zanotuj datę i czas odebrania wiadomości. Informację należy przekazać policji.
4. Jeśli informacja o podłożeniu ładunku wybuchowego została przekazana osobiście: zapisz przekazaną informację dokładnie w ten sam sposób, w jaki została wyartykułowana; nie staraj się zatrzymać na siłę osoby przekazującej zgłoszenie; zanotuj rysopis osoby, która przekazała informację: imię, nazwisko, pseudonim – jeśli są znane, płeć, wiek, sylwetka (waga/wzrost), włosy i kolor oczu, rasa, typ/kolor ubrania, głos (głośny, głęboki, z akcentem, itp.), znaki szczególne; jeżeli osoba przekazująca informację odejdzie zanotuj, w którym kierunku.
5. Po uzyskaniu informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego lub ujawnieniu przedmiotu niewiadomego pochodzenia, co do którego istnieje podejrzenie, że może on stanowić zagrożenie dla osób i mienia, powinno się jak najszybciej ten fakt zgłosić policji – 997 lub 112 oraz dyrekcji szkoły. Zawiadamiając policję należy podać następujące informacje: rodzaj zagrożenia i źródło informacji o zagrożeniu (informacja telefoniczna, ujawniony podejrzany przedmiot), treść rozmowy z osobą informującą o podłożeniu ładunku wybuchowego; numer telefonu, na który przekazano informację o zagrożeniu oraz dokładny czas jej przyjęcia, adres, numer telefonu i nazwisko osoby zgłaszającej, opis miejsca i wygląd ujawnionego przedmiotu. Wskazane jest uzyskanie od policji potwierdzenia przyjętego zgłoszenia. Informacji takiej nie należy przekazywać niepowołanym osobom, gdyż jej niekontrolowane rozpowszechnienie może doprowadzić do paniki i w konsekwencji utrudnić przeprowadzenie sprawnej ewakuacji osób z zagrożonego miejsca.

Ogłoszenie alarmu bombowego oraz procedury postępowania w czasie zagrożenia bombowego:

1. Dyrektor szkoły lub inna wyznaczona do tego osoba zarządza przeprowadzenie ewakuacji (zasady ewakuacji jak przy alarmie pożarowym) w sposób nie wywołujący paniki. Uczniowie i pracownicy powinni zabrać ze sobą rzeczy osobiste, z którymi przybyli do obiektu i mieć je stale przy sobie, np.: torebki, nesesery, plecaki oraz nakrycia wierzchnie.
2. Na miejsce zagrożenia incydem bombowym należy wezwać służby pomocnicze, takie jak: pogotowie ratunkowe, straż pożarną. Należy wyłączyć (zlecić pracownikowi ds. technicznych) wyłączenie dopływu gazu i prądu.
3. Po przybyciu policji na miejsce incydentu bombowego, przejmuje ona dalsze kierowanie akcją. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.
4. Przy braku informacji o konkretnym miejscu podłożenia „bomby”, nauczyciele udzielają osobie kierującej akcją informacji dotyczących swoich pracowni ich bezpośredniego otoczenia, pod kątem obecności przedmiotów nieznanego pochodzenia, śladów przemieszczenia elementów wyposażenia pomieszczeń; zmian w wyglądzie zewnętrznym przedmiotów znajdujących się w pomieszczeniu oraz emitowanych z nich sygnałów (np. dźwięki mechanizmów zegarowych, świeące elementy elektroniczne itp.). ***Podjejrzanym przedmiotów nie wolno dotykać!*** O ich lokalizacji należy powiadomić administratora oraz osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo.
5. Pomieszczenie ogólnodostępne (korytarz, klatki schodowe, toalety) oraz najbliższe otoczenie zewnętrzne obiektu, sprawdzają i przeszukują osoby wyznaczone lub służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo w danej instytucji.

Postępowanie w przypadku ujawnienia, znalezienia przedmiotu mogącego zawierać urządzenie wybuchowe.

1. Należy zawsze zwracać uwagę na porzucone teczki, torby, paczki niewiadomego pochodzenia pozostawione bez opieki na terenie szkoły.
2. W przypadku odnalezienia podejrzanego przedmiotu należy ograniczyć dostęp osobom postronnym, nie dotykać go i nie otwierać. Nauczyciel lub pracownik szkoły zabezpiecza tymczasowo dostęp uczniów do miejsca, w którym znaleziono przedmioty lub substancje podejrzone.
3. Należy jak najszybciej ten fakt zgłosić Policji – 997 lub 112 oraz dyrekcji szkoły.
4. Dyrektor szkoły lub inna wyznaczona przez niego osoba zarządza przeprowadzenie ewakuacji (zasady ewakuacji jak przy alarmie pożarowym) w sposób nie wywołujący paniki. Należy zabrać ze sobą rzeczy osobiste, z którymi przybyto do obiektu i mieć je stale przy sobie, np.: torebki, nesesery, plecaki oraz nakrycia wierzchnie.
5. Należy pamiętać, że najważniejsze jest ratowanie życia, a nie własności.
6. W pobliżu bomby nie należy używać telefonów komórkowych, odbiorników fal radiowych itp.
7. Na miejsce zagrożenia incydem bombowym należy wezwać służby pomocnicze, takie

jak: pogotowie ratunkowe, straż pożarną, pogotowie gazowe. Należy wyłączyć (zlecić pracownikowi ds. technicznych) wyłączenie dopływu gazu i prądu.

8. Po przybyciu policji na miejsce incydentu bombowego, przejmuje ona dalsze kierowanie akcją. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.

Procedury postępowania po wybuchu bomby

1. Należy ocenić sytuację pod kątem ilości osób poszkodowanych i upewnić się, jakiego rodzaju zagrożenia spowodował wybuch.
2. Niezwłocznie zadzwonić pod jeden z numerów alarmowych: 997 – Policja, 999 – Pogotowie Ratunkowe, 112 – telefon alarmowy.
3. Należy upewnić się jaka jest liczba poszkodowanych i sprawdzić, czy ładunek wybuchowy nie spowodował innego zagrożenia. W razie potrzeby podjąć odpowiednie do sytuacji działania.
4. Należy udzielić pierwszej pomocy najbardziej poszkodowanym.
5. Należy sprawdzić bezpieczeństwo dróg i rejonów ewakuacyjnych, a następnie zarządzić przeprowadzenie ewakuacji zgodnie obowiązującą instrukcją.
6. Po przybyciu właściwych służb, bezwzględnie stosować się do ich zaleceń.

ART. 224a KK – FAŁSZYWE ZAWIADOMIENIE

Kto wiedząc, że zagrożenie nie istnieje, zawiadamia o zdarzeniu, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach lub stwarza sytuację, mającą wywołać przekonanie o istnieniu takiego zagrożenia, czym wywołuje czynność instytucji użyteczności publicznej lub organu, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

4. ZAGROŻENIE BIOLOGICZNE, CHEMICZNE,

RADIOLOGICZNE

Zagrożenie chemiczne – uwolnienie niebezpiecznych dla ludzi i środowiska pierwiastków chemicznych oraz ich związków, mieszanin lub roztworów występujących w środowisku lub powstałych w wyniku działalności człowieka.

Zagrożenie radiacyjne - może wystąpić w miejscu, gdzie prowadzona jest działalność z materiałem jądrowym, źródłem promieniowania jonizującego lub substancjami promieniotwórczymi. **Nie widzimy go! Nie słyszymy! Nie czujemy!** Jego wykrycie jest możliwe dopiero po użyciu specjalistycznych urządzeń detekcyjnych.

Zagrożenie biologiczne - organizmy lub substancje pochodzenia organicznego, które stanowią zagrożenie dla zdrowia człowieka. Mogą to być odpady medyczne, np. mikroorganizmy, wirusy lub toksyny (pochodzenia biologicznego), które mogą zagrażać życiu człowieka.

1. Jeżeli jesteś w budynku szkoły a zagrożenie jest na zewnątrz należy w nim pozostać i zatrzymać w nim wszystkich uczniów, pracowników.
2. Należy zamknąć i uszczelnić drzwi i okna np. mokrymi tkaninami.
3. Należy poinformować pozostałe osoby pozostające w budynku o zagrożeniu ale w taki sposób, aby nie wywołać paniki.
4. Należy wyłączyć klimatyzację, wentylatory, nawiewy.
5. Należy włączyć radioodbiornik, telewizję (najlepiej nastawiając na stację lokalną) i czekać na dalsze instrukcje służb ratowniczych.
6. Do chwili odwołania alarmu lub zarządzenia ewakuacji, nie opuszczać uszczelnionych pomieszczeń oraz nie przebywać w pobliżu okien i innych otworów wentylacyjnych.
7. W miarę możliwości należy zgromadzić podręczne środki ratownicze i odtrutki: maski pyłowe, gazę, watę, kwas octowy, sok cytrynowy, wodę, mydło, wodę utlenioną, środki pobudzające krążenie, spirytus do zmywania skóry itp.
8. Jeżeli miałeś kontakt z niebezpiecznymi substancjami: nie dotykaj oczu i ust, umyj się pod prysznicem a jeżeli to niemożliwe umyj pod bieżącą wodą ręce i twarz.
9. W przypadku znalezienia przedmiotu nieznanego pochodzenia oznaczonego symbolem promieniowania jonizującego nie zbliżaj się do nich; nie dotykaj, nie demontuj, nie otwieraj pojemników, w których mogą znajdować się materiały promieniotwórcze lub rozszczepialne; pamiętaj też o trzech podstawowych zasadach ochrony radiologicznej:
 - im krótszy czas przebywania w pobliżu źródła promieniowania tym mniejsza dawka
 - im dalej od źródła promieniowania tym bezpieczniej
 - osłona osłabia promieniowanie.

5. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU OTRZYMANIA PODEJRZANEJ PRZESYŁKI

1. Obiektem podjętych działań jest korespondencja z podejrzeniem zawartości niebezpiecznego materiału biologicznego, chemicznego, radiacyjnego bądź też urządzenia lub materiału wybuchowego, w tym „brudnej bomby” (połączenie urządzenia wybuchowego jako czynnika rozprzestrzeniającego z materiałem biologicznym/chemicznym/promieniotwórczym)
2. Po otrzymaniu przesyłki należy zwrócić uwagę na jej: grubość - nie mniejsza niż 3mm; wagę od 40 do 220g, zbyt duży ciężar jak na swój rozmiar; zniekształconą powierzchnię; fakt skierowania do konkretnej osoby: z dopiskiem „do rąk własnych”; dopisek, aby otwierać osobiście przez adresata; zbyt dużą ilość naklejonych znaczków; nieznaną nadawcę; mocne opakowanie; słyszalny metaliczny dźwięk podczas poruszania listem; zapach migdałów, marcepana, myszy, chemikaliów; małe otwory, nakłucia w kopercie lub opakowaniu; wystające odcinki klamerek lub drutów; uszkodzenie przesyłki; z koperty wysypuje się proszek, lub wycieka jakaś substancja; z przesyłki wydobywają się podejrzane dźwięki, wyczuwalna jest galaretowata substancja, kabelki, proszek, granulki.
3. Przesyłki nie wolno otwierać, rzucać, ścisnąć czy deformować.
4. Należy opuścić pomieszczenie i zabezpieczyć je przed dostępem osób postronnych.
5. Należy wezwać Policję – 997 lub 112.
6. Należy sporządzić listę osób, mających kontakt z przesyłką.
7. W przypadku, gdy przesyłka została otwarta: nie wolno naruszać jej zawartości; o ile to możliwe przykryć zawartość folią lub innym materiałem, aby nie rozprzestrzeniać jej zawartości; opuścić pomieszczenie i zamknąć drzwi; umyć ręce i odizolować osoby, które miały kontakt z otwartą przesyłką.
8. Po przybyciu odpowiednich służb należy pozostać do ich dyspozycji i udzielać niezbędnych informacji.

6. CHOROBA ZAKAŻNA

1. Po uzyskaniu informacji np. od rodziców lub z mediów o podejrzeniu niebezpiecznej choroby zakaźnej u ucznia należy powiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły.
2. Dyrektor potwierdza wiadomość u lekarza – jeśli to możliwe lub dyżurującego inspektora sanitarnego.
3. Dyrektor ustala z dyżurującym inspektorem sanitarnym sposób postępowania.
4. O zaistniałej sytuacji należy poinformować organ prowadzący i Kuratorium Oświaty.
5. Należy przygotować informację o zagrożeniu dla uczniów i rodziców przy współpracy Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej.
6. Należy zastosować się do zaleceń służb sanitarnych i innych kompetentnych służb.
7. W razie potrzeby trzeba zwołać zebranie z rodzicami przy współpracy z lekarzem chorób zakaźnych lub przedstawicielem Państwowej/ Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej.
8. Dyrektor nadzoruje przestrzeganie zaleceń służb sanitarnych przez pracowników szkoły i uczniów.

7. PRÓBA SAMOBÓJCZA UCZNIA

Działania uprzedzające, zapobiegawcze:

1. Omówienie problematyki na forum Rady Pedagogicznej,
2. Upowszechnienie procedur przewidywania zamachów samobójczych (np. list sprawdzających)
3. Monitorowanie stanu psychicznego uczniów, reagowanie na symptomy ostrego, chronicznego stresu, objawy depresji.

Działania interwencyjne:

1. Należy ustalić i potwierdzić rodzaj zdarzenia, a w razie potrzeby podjąć niezwłocznie działania w celu ratowania życia i zdrowia poszkodowanego, wezwać pomoc (pogotowie, policję, straż) oraz zapewnić w miarę możliwości opiekę psychologa oraz zadbać, żeby interwencja służb przebiegała dyskretnie.
2. Nie wolno pozostawiać ucznia samego.
3. Należy usunąć wszystko, co może ułatwić realizację zamiaru. Jeżeli to możliwe należy bez rozgłosu przeprowadzić ucznia w bezpieczne, ustronne miejsce.
4. Należy dokonać szybkiej oceny dalszych zagrożeń, dokonać diagnozy ryzyka ponowienia zamachu uwzględniając, że odratowana osoba ma nadal poważne kłopoty z radzeniem sobie z problemami życiowymi.
5. Wychowawca powinien powiadomić rodziców / opiekunów prawnych o zaistniałej sytuacji.
6. Należy chronić ucznia oraz inne osoby przed zbędnymi czynnikami traumatycznymi (np. media, świadkowie itp.).
7. Wychowawca powinien towarzyszyć uczniowi, gdyż jest dla niego ważny i zapewnić mu pomoc psychologiczną.
8. Należy powiadomić Dyрекcję Szkoły - Dyrekcja zawiadamia Wydział Edukacji UM o zaistniałej sytuacji.
9. Osoby poszkodowane w wyniku zdarzenia należy objąć pomocą:
 - ucznia (w zależności od sytuacji na terenie szkoły i/lub poza nią),
 - zespół klasowy – „triage psychologiczny” – wyłonienie uczniów wymagających indywidualnego wsparcia psychologicznego,
 - rodzinę ucznia,
 - innych członków społeczności szkolnej w zależności od specyfiki zdarzenia.
10. W przypadku uruchomienia procedur prawnych, w tym np. przesłuchań – uzgodnienie z przedstawicielem Policji formy wsparcia dla uczniów biorących udział w procedurach prawnych.
11. Dyrekcja szkoły powołuje Szkolny Zespół Zarządzania Kryzysowego, który ustala dalszą strategię działania z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną – (PPP), uzależniając ją od oceny sytuacji.
12. Należy podjąć również próbę zmobilizowania rodziny, aby udzieliła wsparcia bliskiemu, zapewniła mu bezpieczeństwo, wzmocniła wzajemne więzi.

Oceny zagrożeń można dokonać według arkusza oceny występowania czynników ryzyka związanych z próbą samobójczą (załącznik nr 1).

Wskazania dotyczące interwencyjnej rozmowy z uczniem przedstawia załącznik nr 3.

8. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ŚMIERCI UCZNIĄ/ ZABÓJSTWA/ SAMOBÓJSTWA

1. O zaistniałym zdarzeniu należy powiadomić policję, pogotowie ratunkowe i przełożonych.
2. Miejsce zdarzenia należy zabezpieczyć do czasu przybycia policji.
3. Dyrektor Szkoły powinien zorganizować pracę szkoły w taki sposób, by możliwy był proces interwencji kryzysowej – udzielenie wsparcia psychologicznego uczniom w odreagowaniu traumatycznych przeżyć.
4. Należy powiadomić Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną i poprosić o zorganizowanie pomocy psychologicznej uczniom i nauczycielom.
5. Należy jak najszybciej powiadomić o zdarzeniu (śmierci dziecka) najbliższą rodzinę twarzą w twarz, unikać telefonu lub poczty.
6. Nie należy udzielać informacji mediom, dopóki o śmierci nie powiadomieni zostaną najbliżsi członkowie rodziny.
7. Należy przemyśleć i przygotować strategię kontaktowania się z mediami
8. Uczniów powinno się poinformować na forum klasy oraz uwzględnić elementy odreagowania na godzinach wychowawczych lub innych lekcjach.
9. Należy stworzyć wszystkim zainteresowanym możliwość uczestniczenia w ceremoniach pogrzebowych.
10. W kolejnym etapie działań należy ocenić potrzeby - monitorując stan psychiczny uczniów ze szczególnym uwzględnieniem reakcji stresu pourazowego, zwrócić uwagę na uczniów, u których stwierdza się szczególnie ostry lub chroniczny przebieg reakcji. Sytuację taką należy skonsultować z pedagogiem lub specjalistą z PPP oraz ułatwić potrzebującym kontakt ze specjalistami z placówek wsparcia zewnętrznego.

9. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI W PRZYPADKU KONIECZNOŚCI ZAWIADAMIANIA O

ŚMIERCI UCZNI

1. Powiadamanie o śmierci zawsze powinno się odbywać „twarzą w twarz”.
2. Prawidłowe powiadomienie o śmierci musi spełnić następujące warunki:
 - a) dostarczyć niezbędne informacje;
 - b) udzielić pierwszego wsparcia rodzinie;
 - c) ochronić godność;
 - d) okazać szacunek wobec ofiary jak i powiadamianej rodziny.
3. Powiadomienie powinno odbyć się w czasie możliwie jak najkrótszym od ustalenia tożsamości ofiary i ustalenia tożsamości osób jej najbliższych.
4. Przed powiadomieniem należy zebrać informacje o relacjach ofiary z osobą powiadamianą, o stanie zdrowia osoby powiadamianej (zwłaszcza choroby serca, krążenia, cukrzyca itp.), które są istotne do przewidywania sposobu reakcji osoby powiadamianej. Osoby powiadamiane mogą reagować w sposób bardzo emocjonalny, mogą potrzebować pierwszej pomocy. Warto przygotować sobie wsparcie pogotowia medycznego, żeby móc umożliwić w razie potrzeby natychmiastową interwencję lekarską.
5. Powiadomienie o śmierci powinno odbywać się, przez co najmniej dwie osoby. Jedna udziela informacji, druga zaś obserwuje reakcję osoby powiadamianej. Powiadomienie powinno odbyć się na terenie przyjaznym osobie powiadamianej.
6. Zawiadomienie powinno być możliwie jak najprostsze. Powinno się wyrazić współczucie, przykrość i zrozumienie.
7. Trzeba być przygotowanym na udzielenie wszystkich informacji, jakich będzie wymagała osoba powiadamiana. Osoby te często czują potrzebę dowiedzenia się szczegółów dotyczących śmierci bliskiego, okoliczności itp. (jak, w jaki sposób, kiedy, gdzie). Udzielane informacje powinny być proste i zwięzłe. Należy unikać drastycznych szczegółów i informacji niepotrzebnych, odnoszących się do drugorzędnych elementów sprawy.
8. Należy skupić się na udzieleniu pomocy i wsparcia rodzinie zmarłego.
9. Nie należy, po zawiadomieniu o śmierci, zostawić rodziny i bliskich zmarłego samych, bez opieki. Powinien zostać pracownik szkoły lub psycholog tak długo, aż minie pierwsza reakcja - szok lub pojawiają się osoby bliskie np. członkowie rodziny, znajomi, przyjaciele. Należy podać swoje dane kontaktowe (telefon, ewentualnie adres), aby udzielić informacji lub/ i wsparcia, w razie potrzeby. Aby rodzina ofiary nie czuła się osamotniona, należy podać adresy instytucji udzielających wsparcia.
10. Nie należy udzielać informacji mediom, dopóki o śmierci nie powiadomieni są najbliżsi członkowie rodziny.
11. Absolutnie unikać należy powierzania zadania informowania o śmierci dzieciom lub nastolatkom.

10. PROCEDURA POSTĘPOWANIA PO ZAISTNIENIU

WYPADKU UCZNIOWSKIEGO

1. Jeżeli zdarzy się wypadek uczniowski każdy pracownik szkoły, który powziął wiadomość o wypadku, niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w szczególności sprowadzając fachową pomoc medyczną, a w miarę możliwości udzielając poszkodowanemu pierwszej pomocy.
2. Pracownik doprowadza poszkodowanego do gabinetu lekarskiego (pielęgniarki szkolnej), zawiadamiając zaraz potem dyrektora (wicedyrektora). Jeśli nauczyciel ma w tym czasie zajęcia z klasą - prosi o nadzór nad swoją klasą kolegę uczącego w najbliższej sali.
3. Jeśli gabinet lekarski jest nieczynny, przekazuje się poszkodowanego dyrektorowi (wicedyrektorowi), który już bierze odpowiedzialność za udzielenie pomocy.
4. Jeśli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń - miejsce wypadku należy pozostawić nienaruszone w celu dokonania oględzin lub szkicu.
5. Jeśli wypadek zdarzyłby się w godzinach wieczornych (bale, dyskoteki itp.) – gdy nie ma dyrektora (wicedyrektora szkoły) - nauczyciel decyduje sam o postępowaniu. W każdym trudniejszym przypadku wzywa pogotowie ratunkowe oraz telefonicznie dyrektora, następnie zawiadamia rodziców.
6. Jeśli wypadek zdarzyłby się w czasie wycieczki (biwaku) - wszystkie stosowne decyzje podejmuje kierownik imprezy i odpowiada za nie.
7. O każdym wypadku zawiadamia się niezwłocznie:
 - a) Dyrektora Szkoły
 - b) Rodziców
 - c) Pracownika służby bezpieczeństwa i higieny pracy
 - d) Społecznego inspektora pracy
8. O wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym zawiadamia się niezwłocznie prokuratora i Kuratora Oświaty.
9. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia zawiadamia się niezwłocznie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.
10. Zawiadomień, o których mowa w ust. 2-4, dokonuje dyrektor lub upoważniony przez niego pracownik szkoły.

11. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI, ŻE UCZEŃ, KTÓRY NIE UKOŃCZYŁ 18 LAT, UŻYWA ALKOHOLU LUB

INNYCH ŚRODKÓW W CELU WPROWADZENIA SIĘ W STAN ODURZENIA, UPRAWIA NIERZĄD, BĄDŹ PRZEJAWIA INNE ZACHOWANIA ŚWIADCZĄCE O DEMORALIZACJI

Demoralizacja- naruszanie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki, włączyćgostwo, udział w działalności grup przestępczych – art.4 §1 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

1. Nauczyciel przekazuje uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga/psychologa szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem w ich obecności. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
5. W sytuacji gdy, szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych, (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny lub policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.
6. Jeżeli zachowania świadczące o demoralizacji przejawia uczeń który ukończył 18 lat, a nie jest to udział w działalności grup przestępczych czy popełnienie przestępstwa, to postępowanie nauczyciela powinno być określone przez wewnętrzny regulamin szkoły.
7. W przypadku uzyskania informacji o popełnieniu przez ucznia, który ukończył 17 lat, przestępstwa ściganego z urzędu lub jego udziału w działalności grup przestępczych, zgodnie z art. 304 § 2 kodeksu postępowania karnego, dyrektor szkoły jako przedstawiciel instytucji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

12. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ BĘDĄCY POD WPŁYWEM ALKOHOLU LUB NARKOTYKÓW

1. Nauczyciel powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Ucznia należy odizolować od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia się go samego; należy stworzyć warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Należy wezwać lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. O zaistniałym fakcie zawiadamia się dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji - decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę Policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu - odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorznięcia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości (stężenie we krwi powyżej 0,5 ‰ alkoholu lub w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³), policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych - na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
6. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego.
7. Po wystąpieniu takiego incydentu szkoła powinna podjąć działania naprawcze, które będą polegały na skorzystaniu z konsultacji pedagoga szkolnego lub specjalistów z PPP- omówieniu problemu i skonstruowaniu strategii dalszego działania (interwencji i rozwiązania problemu).
8. Należy udzielić rodzicom wsparcia, informując ich, na co powinni zwracać baczną uwagę, nakłaniając jednocześnie do korzystania z pomocy wyspecjalizowanych placówek.

Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 431 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję.

Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

13. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZNAJDUJE NA TERENIE SZKOŁY SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ WYGLĄDEM NARKOTYK

1. Nauczyciel, zachowując środki ostrożności, zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły, który wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

14. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ NARKOTYK

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawcy, pedagoga, dyrektora, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz

- kieszeni (we własnej odzieży), ew. innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia - jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. Nauczyciel o swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców /opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
 3. W przypadku, gdy uczeń mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
 4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki Policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

UWAGA:

Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - w Polsce karalne jest:

- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych;
- wprowadzanie do obrotu środków odurzających;
- udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia;
- wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.

Każde z wymienionych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat a nie ukończył 17 lat.

Z przestępstwem mamy do czynienia jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń, po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

Jeżeli przestępstwo ma miejsce na terenie szkoły, należy wezwać policję.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia prokuratora lub policję (art. 4 Upn i art. 304 Kpk).

15. PROCEDURA POSTĘPOWANIA DYREKTORA SZKOŁY W PRZYPADKU, GDY POLICJA DOKONUJE ZATRZYMANIA NIELETNIEGO SPRAWCY CZYNU KARALNEGO PRZEBYWAJĄCEGO NA ZAJĘCIACH W SZKOLE

1. Funkcjonariusz Policji przedstawia dyrektorowi powód przybycia i okazuje się legitymacją służbową.
2. Dyrektor zapisuje dane osobowe i numer legitymacji służbowej policjanta celem

- sporządzenia własnej dokumentacji.
3. Policjant informuje dyrektora o zamiarze zatrzymania ucznia.
 4. Pedagog szkolny lub nauczyciel sprowadza nieletniego do gabinetu dyrektora, gdzie policjant informuje go o przyczynach przybycia i czynnościach, jakie zostaną wykonane w związku ze sprawą np. przesłuchanie, okazanie.
 5. Policja informuje rodziców nieletniego, opiekunów prawnych o wykonanych czynnościach i zobowiązuje ich do przybycia do szkoły, komendy lub komisariatu policji, celem uczestniczenia w czynnościach.
 6. Dyrektor szkoły informuje telefonicznie rodziców o podjętych działaniach względem ich dziecka przez policję. W przypadku braku kontaktu telefonicznego sporządza pisemną informację i przesyła do miejsca ich zamieszkania.
 7. W przypadku niemożności uczestnictwa rodziców w przesłuchaniu nieletniego, dyrektor wyznacza wychowawcę, nauczyciela lub pedagoga szkolnego do uczestnictwa w czynnościach, które są przeprowadzane w szkole lub w jednostce Policji.
 8. Po wykonaniu czynności policjant za pisemnym potwierdzeniem odbioru przekazuje nieletniego rodzicom lub opiekunowi prawnemu. W przypadku, gdy czynności wykonywane są w obecności pedagoga szkolnego, po ich zakończeniu policja odwozi ich do szkoły lub miejsca zamieszkania.
 9. W przypadku zaistnienia przesłanek do zatrzymania nieletniego w Policyjnej Izbie Dziecka policjant informuje o tym rodziców, pedagoga szkolnego.
 10. Przy realizacji czynności związanych z zatrzymaniem nieletniego-ucznia na terenie szkoły należy zachować dyskrecję nie nagłaśniając sprawy.

16.PROCEDURA POSTĘPOWANIA DYREKTORA, PEDAGOGA SZKOLNEGO W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI O POPEŁNIENIU PRZESTĘPSTWA ŚCIGANEGO Z URZĘDU NA TERENIE PLACÓWKI OŚWIATOWEJ

Podstawy prawne:

- a) „Każdy, kto stwierdzi istnienie okoliczności świadczących o demoralizacji nieletniego, szczególnie naruszenie zasad współżycia społecznego, popełnienie czynu zabronionego, systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego lub kształcenia zawodowego, używania alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawianie nierządu, włóczęgostwo, udział w grupach przestępczych, ma społeczny obowiązek odpowiedniego

przeciwdziałania temu, a przede wszystkim zawiadomienia o tym rodziców lub opiekuna nieletniego, szkoły, sądu rodzinnego, policji lub innego właściwego organu”.

b) „Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu czynu karalnego przez nieletniego, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym sąd rodzinny lub policję”.

c) „Instytucje państwowe i organizacje społeczne, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przez nieletniego czynu karalnego ściganego z urzędu, są zobowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym sąd rodzinny lub policję oraz przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów popełnienia czynu”.

Podstawowe czynności dyrektora lub pedagoga szkolnego:

1. Należy przyjąć do wiadomości informację o przestępstwie (wykroczeniu) zapewniając dyskrecję przekazującemu informację poprzez wysłuchanie go bez świadków, o ile to możliwe w pomieszczeniu zamkniętym, odnotować personalia uczestników i świadków, godzinę zgłoszenia oraz zawiadomić policję.
2. Należy zapewnić, w miarę potrzeby, niezbędną pomoc lekarską pokrzywdzonym.
3. Poinformowana osoba bez zbędnej zwłoki sprawdza w dostępny sposób wiarygodność informacji:
 - Jeżeli uczeń podaje świadków, to w rozmowie z jak najmniejszą ilością świadków należy uwiarygodnić informacje.
 - Sprawdzić, czy zdarzenie zaistniało na terenie szkoły oraz czy miało miejsce w trakcie zajęć szkolnych jego uczestników.
 - W rozmowie z pokrzywdzonym ustalić liczbę sprawców i ich dane personalne.
 - Nie należy nagłaśniać zdarzenia.
4. W przypadku braku wątpliwości, co do faktu zaistnienia zdarzenia, o ile jest to konieczne i możliwe, należy zatrzymać ofiarę przestępstwa i jego sprawcę(ów) do czasu przybycia policji. Konieczność zatrzymania może wynikać z faktu zakończenia przez nich zajęć szkolnych bądź próby ucieczki, ukrycia skradzionych przedmiotów.
5. O fakcie zatrzymania bezwzględnie należy powiadomić rodziców lub opiekunów prawnych. Nie należy zatrzymywać na „siłę” sprawcy czynu, ale w ramach swojego autorytetu spowodować, by pozostał pod opieką pedagoga szkolnego, wychowawcy klasy lub nauczyciela w oddzielnym pomieszczeniu do chwili przybycia policji. Jeżeli sprawców jest kilku, to w miarę możliwości należy umieścić ich w oddzielnych pomieszczeniach. Ofiarę należy odizolować od sprawców.
6. W przypadku odnalezienia rzeczy pochodzących z przestępstwa lub służących do popełnienia przestępstwa należy je zabezpieczyć.
7. Nie należy „na własną rękę” konfrontować uczestników zdarzenia, dążyć do pojednania itp..
8. Bezwzględnie nie należy dokonywać przeszukania teczek, toreb, kieszeni - czynność tą należy pozostawić policji.

Aspekt prawny działań szkoły

Do podstawowych aktów prawnych, które mają zastosowanie w przypadku sytuacji kryzysowych w szkole i placówce oświatowej należą:

- Ustawa z dnia 26 października, 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 1964r. Nr 9, poz. 59 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.)

Inne przepisy szczególne stanowiące podstawę działań profilaktycznych i interwencyjnych:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005r.Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55 z późn. zm.)
- Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lutego 2000 r. "Polska Deklaracja w Sprawie Młodzieży i Alkoholu" (Monitor Polski Nr 6, poz. 125)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. z 2015r., poz.1249)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2013r., poz. 532)
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.)
- Zarządzenie Nr 590/03 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 października 2003 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich (Dz. Urz. KGP Nr 20, poz. 107 z późn. zm.)

